

[Frits Clausen.]

gang klar over, hvorfor det skete, saa det Spørgsmaal vilde være blevet diskuteret videre endnu, hvis vi ikke havde haft den diktatoriske Faktor, der heldigvis er her.

Jeg skal endnu blot gøre en Bemærkning til Hr. Stalins Sekundant. Det kan jeg vel have Lov til at kalde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, naar jeg bliver kaldt det ærede Medlem Hr. Jens Møllers Sekundant. Saa har jeg mere Grund til at tale om Stalins Sekundant her i Landet, da jeg aldrig har udgivet mig for at have et Mandat fra andre end danske Vælgere, hvorimod det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Partifælle paa et Vælgermøde i Hoptrup har udtalt, at Kommunisterne undlod at opstille Kandidater i Sønderjylland, fordi de havde faaet Stalins Tilladelse til det. Jeg skal ikke komme videre ind paa disse Ting, men blot sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at det var dog vist bedre at spise af en Blik-tallerken, som der var noget paa, end at spise af en tsaristisk russisk Porcelænstallerken, hvor der ikke var noget paa. (*Aksel Larsen*: Hvor var det vittigt!). Det skulde det ogsaa være.

Jens Møller: Jeg beklager, at de forskellige Folketingsmænd fra Nordslesvig ikke er fremkommet med en saglig Kritik over for de Tal og Paastande, jeg har fremført, og hvorpaa jeg har bygget den Dom, Nordslesvig har givet over for Danmark. Man kan nemlig ikke sige, at det er saglige Modgrunde, der er fremført. Naar det f. Eks. bliver sagt af det ærede Medlem Hr. Erik Appel, at en Kritik af Dr. Lorenz Christensens Bog er fremsat af Kreditforeningsdirektør P. A. Callø, saa maa jeg sige, at det ikke passer. Rigtignok har Direktør P. A. Callø givet Udtryk for, at denne lille Bog var et Smædeskrift, et almindeligt Angreb paa dansk Styre, men det er jo ikke en saglig Kritik over for de Tal, som Dr. Lorenz Christensen har nedlagt i sin Bog. Det er den samme Kreditforeningsdirektør P. A. Callø, der har udtalt om de nordslesvigske Landmænd, at de burde have Piskene over Ryggen, for at de kunde fremskaffe Renterne til hans Kreditforening.

Saa er der en anden Udtalelse, den af det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, at jeg skulde have sagt, at Tyskland ingen Skyld havde med Hensyn til Markinflationen. Jeg sagde, at Tyskland havde ikke nogen Skyld, det var dets Skæbne, det havde tabt Krigen, og Reparationsforpligtelserne og alt det Rov, man udøvede over for alle Tysklands Værdier dengang, tillod ikke, at Tyskland havde

fri Raaderet over sin Valuta. Men jeg har stærkt pointeret i min Tale, at Danmark havde ikke nogen Skyld i Markinflationen, og saa har jeg tilføjet: men derimod havde Danmark ene Ansvaret for, hvorledes Kapitalforholdene blev ordnet i Nordslesvig efter 1920. Det er dog vel nok noget helt andet.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram sagde, at jeg havde forlangt, at hele Danmarks Eksport skulde lægges over til Tyskland. Det er jo fuldkommen urigtigt. Det maa han jo have faaet fuldkommen i den gale Hals, som man siger i Nordslesvig. Jeg har bare fremhævet, at man burde udnytte den Mulighed, der var for Nordslesvig, hvor Økonomien er særlig haardt trængt, til at forøge Eksporten til Tyskland. Vi har i Nordslesvig og desuden i det øvrige Land — men det vedkommer ikke mig — store Produktionsmuligheder endnu i Landbruget, og hvis der nu er Muligheder for at finde Afsætning for disse Produkter, burde man i hvert Fald for Nordslesvigs Vedkommende søge at fremme disse Afsætningsmuligheder.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Paastand, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremførte, at Nordslesvig var blevet forsømt fra tysk Side indtil 1914. Jeg vil bare dertil bemærke, at det ærede Medlem sikkert ikke har noget som helst Kendskab til nordslesvigske Forhold i Almindelighed og særlig ikke til nordslesvigske Forhold, som de har været indtil 1914, for ellers vilde han ikke fremkomme med denne løse Tale. Jeg vil haabe for hans Vedkommende, at han har mere Forstand paa russiske Forhold og de Forhold, der har været herskende nede i Spanien i to Aar indtil for nylig, end han har vist sig at have Kendskab til nordslesvigske Forhold, det Kendskab, han har fremvist over for nordslesvigske Forhold, særlig i Tiden før Krigen. Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller indrømmede, at der var begaaet forskellige Fejl, som burde have været rettet i Tide, maa jeg dog deri se en Indrømmelse af, at der er begaaet Fejl fra dansk Side, og den samme Indrømmelse maa jeg se i den Kritik, der er fremført af de øvrige Repræsentanter fra Nordslesvig; naar de ikke er fremkommet med en særlig Kritik over for de Tal, jeg har nævnt, saa ses ogsaa deri en Indrømmelse af, at der er begaaet Fejl. Skal vi saa ikke være enige om, at naar der er begaaet Fejl, naar der er begaaet en Uret over for Nordslesvig, saa maa det være vor samlede Interesse at gøre denne Fejl god igen, og saa maa det være den høje Rigsdags aller-